

Nastavnik predaje nešto, ali obrazuje nekoga

Povodom 7. godišnjice smrti Kjare Lubik prisutni

su pogledali prezentaciju vizionarskog dela Kjare Lubik i razvoja aktivnosti pokreta fokolara od početka do današnjih dana, čime je otvorena **tema Okruglog stola Pedagogije zajedništva – Kjara Lubik: novost, uzajamnost, univerzalnost**, koja je poput upaljene baklje ovom prilikom predata **dr Pjeru Benoa-u**, pedagogu i profesoru stranih jezika, referentu UNESCO-a, koji je došao iz Pariza i osvedočio življenje pedagogije zajedništva kroz uzajamni proces učenja, podučavanja i obrazovanja; kako putem procesa usvajanja znanja, tako i putem međuljudske interakcije, u čijoj sinergiji se rađa i raste suštinski i pravi edukativni život individue, u ovom slučaju, učenika, studenta i nastavnika, vaspitača, profesora.

Dr Pjer Benoa pozivajući se na znamenite filozofe i profesore (Avogadri, Levinas) ističe koncept interiornosti i involucije ali i koncept eksteriornosti osobe kojoj prvi pristupamo kao predavač i vaspitač i za koju preuzimamo određenu odgovornost. - ***Ja sam odgovoran za svog učenika, ko god on bio, za onoga koga nisam izabrao, ali koji je ispred mene, taj mali deo čovečanstva koji postaje***, - kaže *prof Benoa*.

Pedagoški stav koji *Kjara* čvrsto postavlja u svojim tekstovima i govorima u potpunosti odgovara profesorovom stavu: i u pedagoškom odnosu

treba načiniti prvi korak prema nekome, biti prvi koji će voleti, biti prvi koji će izaći iz sebe, koji će preuzeti rizik kao izvor kreativnosti - pedagoški rizik. Ali i rizik velikodušnosti - predavač mora biti model učeniku, po samoj prirodi odnosa, barem prvi model. **Predavač, dakle, predaje nešto ali obrazuje nekoga**, - rekao bi dr Benoa.

Primenom ideje pedagogije zajedništva prevazilaze se granice istovetnosti - biti predavač ili učenik znači rizikovati da se odvojimo od ličnog bogatstva, kao individue, kako bi primio u sebe drugoga i ono što o njemu znamo, i dalje, polazeći od nas samih, da izgradimo zajedničko biće sa tim drugim i sa njegovim svetom. To je upravo suština dara koji je Kjara nosila i delila uz božansku promisao.

*„Svet počiva na uzajamnim vezama. Živimo u epohi u kojoj mladi treba da se formiraju u svetskom duhu i da postanu svetski čovek i svetska žena“ - smatrala je Kjara. Sagledavanje čovečanstva u jedinstvenoj i celokupnoj slici postojanja, u svoj raznolikosti i različitosti, uvažavanje istih i briga o drugome, uzajamna briga, odnosno, **brinuti o sopstvenoj bašti i cveću, ali i o drugom cveću**, kako Kjara voli da metaforički prikaže, **kako bismo zajedno živeli u bašti našeg sveta koji je ponovo gostoljubiv**.*

U nastavku ugodnog skupa ovog Okruglog stola reč je preuzela pedagog u vrtiću *Zraka Sunca*, iz Križevaca (Hrvatska), i vanredni stručni saradnik Učiteljskog Fakulteta u Zagrebu i Skoplju, prof. *Ana Liza Gasparini*, koja je predstavila **program stručnog usavršavanja** iz Pedagogije zajedništva i Agaci metoda. Istakla je da odgoj za pedagogiju zajedništva je [nov kulturološki projekat](#), ali i predlog za

suživot.

Upravo su o tome osvedočile, **prisustvujući Okruglom stolu**, verne predstavnice koje svakodnevno u svojoj praksi primenjuju principe i metode Pedagogije zajedništva, *Slavi Snoj*, direktor dečjeg vrtića *Sončni Žarek*, iz Slovenije, i *Zdenka Rodić*, vaspitač u vrtiću [Fantasy](#), iz Beograda. Naime, podelile su svoja dragocena iskustva opisujući konkretnim primerima življenje zajedništva, poistovećivanja sa drugim, jednog istinskog rasta u duhovnoj i ljudskoj ljubavi, kako među zaposlenima, tako i među decom .

Svoje lično iskustvo u pedagoško i obrazovno-vaspitnom radu sa decom podelila je i učiteljica osnovne

škole *Viktorija Ruža*, koja je na prelepo skroman i tako uzvišen način podučila decu, svoje učenike kako da naprave **prve korake na putu zajedništva i jedinstva**, da ljube prvi i da tim putem hode, svakodnevno, uvažavajući jedni druge, pomažući se međusobno i brinuti jedni o drugima.

Sa drugog aspekta i vizure prof. dr Sonja Marinković, muzikolog i redovni profesor fakulteta muzičke umetnosti iz Beograda, ukazala je na **kompleksnost ovakvog pedagoškog pristupa i rada**, koji uprkos teškoćama, na posletku pruža neizmernu radost, kada dovede do ostvarenja pravo obrazovanog mladog čoveka, kome predavač valja biti uzor-model, najpre kao čovek, potom kao učitelj, u koga učenik-student treba da ima poverenja i da slobodno usvaja ponuđeno mu znanje.

Svako dalje oblikovanje i edukacija u oblasti pedagogije zajedništva opširnije je predstavljeno u programu [Univerzitetskog Instituta SOPHIA](#) u Lopjanu (Italija).

Završetak Okruglog stola bila je diskusija koju je pokrenula gđa Snežana Pavlović, zamenik predsednika komisije za versku nastavu Ministarstva Prosvete i Obrazovanja Republike Srbije. Diskusija je dovela do zaključka da se od trenutka postavljanja ideje pedagogije zajedništva i od trenutka u kome je Kjara Lubik postala dobitnik nagrade UNESCO-a, bitno napredovalo na ovom polju, i da postojeće institucije predstavljaju živi tok jedne misli, ostvarenost jedne ideje. Međutim, one pozivaju sve kompetentne da uvećavaju svoju svest i samim tim udeo u bogatstvu zajedništva kroz uvek nove početke u procesu edukacije i obrazovanja i rasta u Ljubavi.

(pripremila Jelena Antonijević)

Celokupno predavanje dr P. Benoa kao i drugi materijal okruglog stola biće objavljen u narednom broju "Novog Sveta".